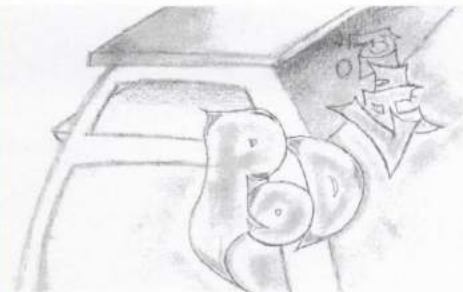

Pod lavicí

Časopis ZŠ Valašská Bystřice
Ročník 3, číslo 2 – listopad 2010

Ahoj školáci,

máme tady podzim. Spadané listí, mrazíky, mlhy a studený vítr. Podzimní prázdniny utekly jako voda, léto je nenávratně pryč. Čekají nás už jen studené, sychravé dny. Hodiny máme také na zimním čase, a tak nezbyvá, než se těšit na první sníh a zábavu s ním spojenou. Škoda, že si nemůžeme vlézt pod peřinu a číst si náš časopis. To by bylo super :). Snad vám to tedy vyjde kouknout se, co jsme pro vás připravili tentokrát. Např... Příjemnou četbu přeje váš časopis. –šb-

28.říjen – Den vzniku samostatného československého státu

Ve středu vesnice najdeme **tiché pamětníky slavných dní**, v nichž se tvořilo samostatné Československo. **Dvě lípy**. Stojí před kostelem vedle silnice. Byly vysazeny na jaře roku 1919, na počest svobodného československého státu. –ms-

Týden knihoven: Velké říjnové společné čtení

Studijní a informační centrum naší školy se zapojilo v týdnu od 4. do 8. října do akce Velké říjnové společné čtení, jež byla součástí 14. ročníku celorepublikového Týdne knihoven. Žákyně 6.- 9. třídy si pro žáky 1. stupně připravily úryvky ze svých oblíbených knih, čímž jim zpříjemnily pravidelné hodiny čtení ve školní knihovně. Na tomto místě se jistě sluší poděkovat **hlavním aktérkám akce: Nikole Poláškové, Daně Mizerové, Katce Fojtíkové, Míši Šrámkové, Tereze Majerové a Jitce Baslové**. Holky, díky a budeme se těšit na další ročník!

Ivana Ostřanská, vedoucí SIC

Knihovna Klára Václavíková

Naše stará knihovna „krásná místa v sobě má. Jako drahokamy z prastarých pokladů, ukládá knihovnice knihy do regálů.

Chceš-li zažít dobrodružství,
Mauglí Tě do džungle pustí.
Nebo je snad libo projít vrátky do pohádky?
Podívej se, jak Aristokočky tasí dráčky.

Když čteš knihy o přírodě,
Děvčátko z hor přijde k tobě.
Heidi si hraje s horským psem,
když přijede za dědečkem Kondrádem.

V zimě tančí bílé laně,
Káj a Gerda si chystají saně.
Ve Švédsku na statku Norgórdenu,
děti z Bullerbynu hrají si ve sněhu.

Cestovatel přemýšlí: „Kam se vydám?“
Že by s králíčkem Felixem až k pyramidám?
A pak po tom cestování,
knížky raději uložíme zpátky ke spaní.
Jednu si domů ale raději vezmeme
a za pecí s kocourem Mikešem si zdřímeme.

K. Václavíková, V.třída

Vážení čtenáři, chtěla bych se omluvit Vám, ale především dvěma redaktorkám, za chybičky, které se objevily v předchozím čísle. Krátké pojednání o návštěvě Rádía Kiss není „z pera“ -nf-, nýbrž -np-, čili *Nikoly Poláškové*. Navíc právě ona se stala jednou z příležitostných moderátorek Rádía Kiss, které posílaly písničku žákům naší školy. Rovněž se omlouvám, že nedopatřením nebylo mezi jmény nových redaktorů zařazeno jméno *Silvie Poláškové ze IV. třídy*. Věřím, že k podobným výkyvům již nedojde. I když kdoví. Chybička, ta mrška, se vloudí a řadí a řadí... –ms-

Rozhovor s Jurijem Vorobjovem, ukrajinským mistrem FIDE v šachu

1. Víte, že pocházíte z města Sevastopol. Mohl byste mi toto město přiblížit?

Je to město, které leží na břehu Černého moře má asi 340 000 obyvatel. Letos v létě bylo v Sevastopolu rekordních 44 C°.

2. Co Vás vedlo k tomu, že jste začal hrát šachy?

Z prostého důvodu. Jako malý jsem nosil brýle a nemohl jsem hrát sporty náročné na pohyb. A proto jsem začal číst knihy a jednoho dne v Domu dětí a mládeže jsem začal hrát šachy a hraji je dodnes.

3. Od kolika let hraje šachy?

Hraji od devíti let, ale když mi bylo sedmnáct let, šachy jsem kvůli vysoké škole přerušil.

4. Vedl jste k šachům i své děti nebo svá vnoučata?

Zkoušel jsem naučit hrát šachy svého vnuka, když byl u mě na prázdninách, ale když jsem za ním přijel na Krym, tak jsem se ho ptal, jestli kamarádi hrají šachy, tak mi odpověděl: „Ale dědo, takovou zastaralou hru nikdo nehraje.“

5. Kdo je váš největší vzor?

Bezesporu je to pan **Kasparov**, je neuvěřitelné, jak dokáže myslet na hru a propočítávat varianty.

6. Chtěl byste se ještě někdy vrátit do České republiky a do Valašské Bystřice?

Určitě ano, v České republice se mi moc líbí a ve Valašské Bystřici obzvlášť. Je tu nádherná příroda, čistý vzduch a velice milí a srdeční lidé. Všiml jsem si, že zdejší lidé si stěžují na to, jak žijí. Ale to ještě neviděli podmínky, ve kterých žijí lidé nejen na Ukrajině, ale v celém Rusku!

Děkuji za rozhovor a těšíme se na další partie s Vámi.

Na závěr bych chtěla poděkovat paní učitelce Obsivačové, která mi pomáhala v některých případech porozumět panu Vorobjovovi, ale na jeho obhajobu musím říct, že se snažil mluvit česky a docela mu to šlo. Ještě trochu tréninku a bude jako rodilý Čech. Pan Vorobjov byl velmi milý a popřál mi hodně štěstí ve škole i v životě. Doufám, že se s ním ještě někdy potkám. *-np-*

Šachový turnaj

Jednoho dne se mi doneslo, že do naší školy přijede Jurij Vorobjov, mistr FIDE v šachu, a bude se hrát šachová simultánka. Což znamená, že zasedneme do lavic a pan Vorobjov kolem nás bude chodit a hrát proti nám. Když jsme zasedli do lavic, já osobně jsem byl velmi dojat, že hraji s mistrem. Zpočátku se mi zdálo, že pan Vorobjov hraje jen tak na oko, protože jsme děti. Jenže pak nastal okamžik zvratu a postupně jsme začali jeden po druhém odpadávat. Z našich žáků se mi líbil Martin Hlaváč z IX. třídy. Z této hry jsem si odnesl mnoho zkušeností a spoustu napínavých pocitů ze hry. *D. Zelinka, VII. tř.*

Uvítání prvňáčků

Dne 29.9.2010 se na naší škole ve Valašské Bystřici uspořádalo uvítání prvňáčků akcí Za sedmero horami. Žáci IX. třídy se převlékli za pohádkové postavičky, a tím se jim školu snažili zpříjemnit. Nebavily se jenom děti, ale i deváťáci. Na každém stanovišti stáli dva, převlečení jak za ježibaby, tak za indiány, princezny, trpaslíky Nechyběli ani Jeníček s Mařenkou, hejkal, bílá paní, klaun atd. Na určeném stanovišti měli prvňáčci nějakou soutěž. Děti byly nadšeny. Nejvíce se líbily čarodějnice i princezny. Prvňáčci trpělivě čekali, aby pozdravili své patrony po příchodu do školy. Byli jsme rádi že jsme měli možnost udělat pro děti takovou akci a těšíme se na nové rozpustilosti. *-sk-, -bv-*

16. ročník klubu Pampeliška v Jiřicích

Členové dramatického kroužku z Valašské Bystřice už potřetí jeli do Jiřic na přehlídku. První večer jsme hráli divadlo Jak šel Honza na vandr. Druhý den jsme nesli vlajku klubu Pampeliška a večer jsme zpívali v kostele, třetí den jsme jeli domů. **Můžu říct, že 16. přehlídka byla ze všech nejlepší, protože byla možná poslední.** *-jm-*

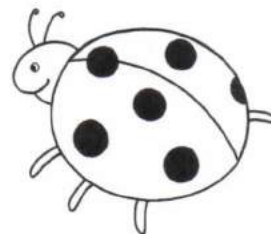
Minikopaná

Dne 13. října se v Rožnově p.R. uskutečnil fotbalový turnaj. Za náš tým hráli: **J. Křenek, D. Valentík, V. Karafiát, M. Hlaváč, L. Vavřín, Z. Krhutek, N. Fišar.** Všechny týmy byly rozděleny do dvou skupin. V naší skupině jsme se umístili na **4. místě.** *-nf-*

Práce žáků

KRÁL NERVÁKŮ, LHÁŘŮ A HÁDEK ANEB BOJ S ROZÁRKOU

Ahoj! Jmenuji se Rozárka a jsem malá hravá myška. Už od svého narození bydlím se svým nesnesitelným bratrem Marem a se svou mámou na okraji města Brna v jednom luxusním domě. Je to dům starého pána, kterému říkáme Soudek. Proč? Protože je tak silný a malý jako ten soudek a navíc nic jiného nedělá, než jenom sedí u televize, jí, řve nebo spí. Nikdo z okolí ho nemá rád, je totiž známý jako „král nerváků, lhářů a hádek.“ Všude, kam chodí, je jenom samý problém. Jedním z jeho problémů jsem taky já!

Jako každé ráno jsem pobíhala po kuchyni, když tu mě soudek zahlídl. A už to bylo!

Začal se rozčilovat a rvát tak, že byl červený jak býk. „Co ty tady děláš, potvoro jedna šedá, mazej!“ Otočila jsem se a vidím, jak se zvedá z gauče. Bere do ruky koště, spolkně sousto v puse a rozbíhá se za mnou. Já utíkám, co to dá, když tu narazím na vázu a bum, je na zemi.

Běžím dál a dál, Soudek pořád za mnou, váza na kusy rozbitá a soudek? Ten je tak červený, že se z něho až kouří. Bum!

Bác! Další rána, podívám se – a Soudek leží na zemi! Myslela jsem, že zakopl, ale on se vůbec nehýbal. Tak jsem běžela do své díry ve spíži a prospala se po únavné honičce se soudkem. Ráno se jdu proběhnout a Soudek pořád na stejném místě! Jdu o hodinu později a u Soudku stojí nějaká paní, zřejmě jeho dcera, drží telefon a volá sanitku. Po chvíli přijíždí a doktor povídá: „Měl infarkt, při své váze se asi moc přetáhnul. Je mi to líto.“ Obrátila jsem se a utekla. No co, nakonec měl, co si zasloužil, lidé si oddechli od toho protivného pána a já s mámou a bratrem měla celý dům pro sebe. No, není to krása?

K. Foitíková, VIII. třída

Znáte píseň Holka modrooká? S tématem písně si můžeme pohrát a vytvořit pohádku, horor, bajku, povídku... Posuďte sami, jak to zkoušeli devátáci.

-ms-

JAK PŘIŠLA MODROOČKA O VLASY

Žila byla jedna královská paní v nemalé vesničce Rošašo. Pro své převelíké oči, modré jako samotné nebe se jí říkalo Modroočka. Oči však nebyly její největší chloubou. Byly to její půlmetrové, kaštanově zbarvené vlasy, které si mazala sádlem pro zářivou lesklost, a poté je vázala do dvou tlustých copů. Jen jednu vadu tato žena měla. Byla neuvěřitelně sobecká a pyšná jak páv. Ve vesnici Rošašo žila také jedna taková dáma Barevnoočka, Modroočce velmi podobná jak chamtivostí, tak krásou. Barevnoočka byla Modrooččinou nepřítelkyní už od dětství: „Och ty potvoro jedna, no, jen počkej!“ říkala si Modroočka pokaždé, když viděla na Barevnoočce nějaký nový, právě fičící kousek. První, co pak vždy udělala, bylo to, že si to namířila domů do manželovy peněženky pro pár těch „litrů“, jen aby si nový trend mohla co nejdříve obstarat také. „To už není ale normální! Ta moje ženská mě přivede jednou vážně na mizinu,“ zabědoval si zneužívaný, dříve bohatý Modrooččin manžel. Rozhodl se, že své veškeré peníze vloží do banky, i přes nehorázné hysterické výbuchy jeho ženy. Když se to Modroočka dozvěděla, velice se rozhněvala. „Ty starý budižkničemo! Co tě to napadlo? Jak teď budu proboha vypadat, až se ženský dozví, že si můj muž před VLASTNÍ ženou schovává peníze do banky? Mh?? K čertu s tebou!“

Pokračování příště.

A. Králová, IX. tř.

MOJE PRÁZDNINY

Byla jsem na chalupě a tam jsem si hrála s koťaty a pak jsem šla za Oldou, to je pes od sousedů. Potom jsem šla pro sestru a zeptaly jsme se, jestli Oldu můžeme vzít ve. Pán řekl, že ano. Druhý den jsme běžely za Oldou, ale Olda tam nebyl, protože šel na prohlídku k veterináři. Byl čas k obědu a maminka říkala, že bude překvapení a to překvapení bylo. Smažený řízek a brambory! Zbytek oběda jsme daly koťatům a odešly za koníkem, který se jmenoval Cézár. Nakonec jsme jezdily na kolech. Další den jsme si udělaly výlet do hospůdky, samozřejmě s rodiči a tetou Maňou. Prázdniny se mi moc líbily proto, že mám zvířata moc ráda.

Silvie Polášková, IV. tř.

Policejní odpoledne

Dne 27.9.2010 se u nás 5. třídě losovalo, kdo pojedete na policejní den. Byli vylosováni: **Klára Václavíková, Kateřina Hošáková, Veronika Richterová, Miroslava Mitášová.** V pátek 1.9.2010 jsme měli první dvě vyučovací hodiny a potom si pro nás přijeli dva policisté. Dovezli nás v policejním autě ke starému obecnímu úřadu. Cestou jsme si mohli dobře prohlédnout policejní auto, dokonce jsme slyšeli i vysílačku. Potom nám vysvětlili, co budeme dělat. Jeden policista nám vždycky zastavil auto a zeptal se řidiče, jestli má tuto základní výbavu: lékárničku, náhradní kolo, výstražný trojúhelník, výstražnou vestu, řidičský průkaz, občanský průkaz, zelenou kartu pojištění a řekl mu, aby tyto všechny věci ukázal. Potom jsme se zeptali i my sami a taky jsme jim vždy podali náustek a pan policista podržel tester. Policisté nám rozdali smajlíky a bubáky. Každému řidiči jsme dali buď smajlíka, nebo bubáka. Kdo měl všechno správně, dostal smajlíka. Kdo třeba zapomněl lékárničku, dostal od nás bubáka. Ale bubáka jsme udělili jenom jednou. Když nám zastavili poslední auto, tak jeho řidič nebyl připoutaný a nadýchal 0.41 promile. Policisté mu vypsali pokutu. Potom nás dovezli zpátky do školy na poslední pátou hodinu a za odměnu pustili i policejní houkačku! Pro ostatní žáky přivezla policie smajlíky a bubáky a naše paní třídní učitelka rozdala odměny, které nám policie poslala jako památku na tento den. -kv-

Pozor!

Je za námi zářijové kolo **Klokanovy vědomostní soutěže** a známe prvního vítěze! Stala se jím **Eliška Mitášová.** Na druhém místě se umístily Kateřina Hlaváčová a Adéla Petruželová (všechny vítězky jsou ze IV. třídy).

GRATULUJEME!

JAK NAŠTVAT SVÉ OKOLÍ!

1. Pojmenujte svého psa "Pes."
2. Každému s kým mluvíte na všechno odpovídejte: "To si jenom myslíš."
3. Prohlašujte, že musíte neustále nosit cyklistickou helmu jako součást astronautského tréninku.
4. Volejte na různé 0800 operátory a zeptejte se, zdali s vámi nechtějí na rande.
5. Schovávejte doma jídlo na nepřístupná místa.
6. Dívá-li se s vámi někdo na televizi, přepněte jiný kanál 10 minut před skončením filmu.
7. Pokud s někým mluvíte, opakujte po něm vše, co řekl, formou otázky.
8. Napište "X - ZAKOPANÝ POKLAD" na různá místa v něčí automapě.
9. V prádelně použijte vždy jeden celý věšák pro jeden pár vašich ponožek.

-nj-, -upr-, -kf-

